

Кинка е стояла още дълго време тѣй зами-сленна, но на единъ пѣтъ са отворихъ вратата и Радка съ една свѣщъ въ рѣжжъ влѣзе вътрѣ.— Кинка са сепна а майка ѝ проговори:— Белкимъ не си още легнала?

— Не можъ да спѣ, защото твърдѣ много ма занимава тѣсъ въчерното представленіе.

— И менъ тѣй също. А какво мисли онасъ безобразна попадія? Видѣли ѣж, какъ бѣше уловила Николакя, и никакъ не го оставихъ да дойде къмъ насъ! О, колко са тя радваше когато Николаки разговаряше съ дъщеря ѝ.

— Това и азъ видѣхъ. Отговори съвсемъ жаловито Кинка. Тѣ трѣба да иматъ нѣкой планъ. Може би да съ говорили нѣщо противно за насъ предъ Николакя, или съ го привлѣкли съ нѣщо, защото той безъ причина не би са отдалечилъ отъ мене, кеето до днесъ не е направалъ.

Радка побледнѣ отъ тія думи, и млъкна. Най-послѣ проговори: Ній не сме дали на Николакя никакъвъ поводъ, за да бѣде отъ насъ не задоволенъ. И азъ мислѣхъ че той до толкось тѣ обича, щото нѣма тѣ остави, ако и да нѣмашъ пари. Но споредъ както чувамъ, ако бѣде истинна, той търсялъ много пари, а ній като са май поскарваме съ баща ти, невѣрвамъ да го задобійме лесно.

Кинка отъ тія думи тежко въздѣхна, безъ да проговори нѣщо, а Радка за да ѣж утѣши, каза ѝ: